

CARTA DOMINICAL

05 DE MARÇ DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

Quaresma. Camí de llibertat II – Un oasi

Ens veiem ja fent camí, un cop desembarassats dels lligams que ens esclavitzen, com estrenant una manera de caminar lliurement, sentint que els treballs ja no són un càrrega imposada, sinó una elecció personal. Podem anar on vulguem! Així van viure els israelites els primers passos en el desert.

És una petita experiència de llibertat. Més ben dit, és un succedani de llibertat.

L'alliberament, en si és solament un buit. La fulla d'un arbre, a la tardor, anhela deixar-se anar de la branca per a bressolar-se en el vent i arribar lluny. Però la fulla solta, després de gaudir de llibertat sense lligams, acaba caient i assecant-se.

Alliberar-se d'alguna cosa, sense saber “per a què”, sense objectiu previst –i triat lliurement– és caure en el no-res i el camí esdevé absurd i particularment dur. Dur, sobretot, per la solitud.

En ple Camí quaresmal rebem un regal per al nostre goig, que a més constitueix tota una revelació. És com un oasi d'ombra i frescor reconfortant: som convidats a participar, com a testimonis, de la Transfiguració (Mt 17).

Aquest regal té el seu paral·lel en el moment en què el Poble d'Israel és cridat a establir l'Aliança amb Jahvè al Sinaí (Ex 34). Aquest esdeveniment, central en la història d'Israel (i en la nostra), mostra que la vocació a la llibertat que Déu realitza amb nosaltres té un objectiu clar: aconseguir que el Poble arribi, lliurement, al compromís d'amor amb Ell i que per aquesta via trobi la salvació.

Saint-Exupéry ja havia recordat que “No hi ha llibertat en qui va a qualsevol lloc. Les pistes invisibles de l'amor són les que fan lliure a l'home”. Déu sap molt bé que no serveix de res

la llibertat (alliberament) si no és per a arribar a estimar. De manera que la llibertat acaba reclamant vincles d'amor, perquè aquesta llibertat tingui sentit. I en la mesura en què, essent lliures, anem descobrint pistes invisibles d'amor i les seguim, som més lliures.

En el camí de llibertat que és la nostra Quaresma experimentem l'amor entrant en l'escena de la Transfiguració. Som convidats a pujar amb Ell a la muntanya, potser quan hem detectat el nostre cansament durant el camí pel desert. Tot el que hi passarà tindrà un sentit profund: experimentar, compartint-ho, el goig de l'amor de Déu, ser estimats i estimar. És el Déu – Jahvè de l'Aliança, hi ha Moisès, la Llei que neix d'ella, hi ha Elies, el profeta de la Paraula, hi ha Jesús, centre de l'amor, hi ha el núvol de l'Esperit, creant l'atmosfera de l'amor per a ser compartit i, sobretot, allí se sent la declaració d'amor del Pare: “Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo”.

S'entén la reacció de Pere: goig, benestar, pau. Podríem dir que se sent realment lliure dins del núvol de l'amor. Una altra cosa és la seva reacció, en voler aturar el temps i no continuar caminant. Havia d'entendre que l'oasi hi és per al caminant, no és punt d'arribada. Que hi ha un més enllà al final del camí, una terra promesa; que la llibertat, com l'amor, encara han de ser provats.

Així és la nostra vida espiritual, sempre fent camí.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat